

Işık Ergüden

Kurgusuz ve Yaşanmamış

Deneme

*Anneme, ZariŒe'ye, Ezel Dađlar'a,
Œükranla, sevgiyle...*

Hayata, Yazıya ve Bu Kitaba Dair...

Hayattan sızanlar, belki de hayattan firar edenlerdir yazı. Vücut coğrafyasında dolanma, yaşama imkânı bulmuş kazazedelerin, zifiri karanlıkta, uzak bir deniz fenerinin ışığına doğru ilerleyişi, yüzeye çıkışıdır.

Yazı, hayat denen bu başsız sonsuz, ama kişisel başlangıcı ve bitimiyle ani maceranın karmaşasına çekidüzen verme, edep kazandırma çabasıdır.

Bu yüzden, edebiyat toplamı, yirmili yaşlardan ellili yaşlara uzanan bu serüvenin verimine uzaktan ve yakından bakma, pek dokunmadan bir araya getirme, tekrarlarıyla ve farklılıklarıyla onları ortaya serip, “içeri girebilmiş” olanlara saygıyı, minneti, borcu ve şükranı ifade etme uğraşında bir durak olabilsin diye kitaplaştırıldı. Hepsi bu...

Edebiyat: dünya dillerinin bu kadim kelimesinin kirlenmiş, metalaşmış, anlam yitimine uğramış olduğunu bile bile; bu şefkat yazılarınun altında toplanabileceği daha iyi bir başlık olmadığından; ve kimi kelimeleri sahipsiz bırakmamak için...

Kitaplar –duygular, düşünceler– dünyayı değiştirmez. Ama dünya değişir. Bu değişim kimimize facia kimimize umut gibi gelir. Ve bu değişim sırasında kimi kitaplara –duygulara, düşüncelere– ihtiyaç duyarız, onlara tutunmak isteriz; onlardan destek alırız ayakta ve hayatta kalabilmek ya da ile-

riye atılabilmek için... İşte, bu tür kitaplar arasında yer alabilme arzusudur yazana yazdığının anlamını hissettiren.

Yaşamak, sevinmek, üzülmek, yemek, içmek nasıl ki kimliği değilse insanın, yazmak da kimlik, hele bir meslek hiç değildir. Yazı içinden gelir insanın, içinde dolaşır, tıpkı kan gibi. Sonra bir an, kimi zaman iradi, kimi zaman farkına bile varmadan, çıkıverir bedenden, akar. Nasıl ve nereye akacağı bilinemeyeceği gibi, ne şekilde, hangi sırayla akacağı da belli olmaz, ister şiir olur, ister düzyazı, hepsi kandır, kan-yazı...